

På grund af de meget betydelige udgifter, der er forbundet med oprettelsen af nye apoteker, har det i de senere år kun været muligt at gennemføre nyoprettelser af nogle få apoteker, hvis nettoindtægt på grund af deres meget store udgifter til forrentning og afskrivning af den i virksomheden anbragte kapital må antages i en årrække at være ret ringe. Da det imidlertid nu antages, at det krav, som befolkningen i de større byers yderdistrikter og i større stationsbyer har om en let adgang til medicin, på en langt billigere og på en for befolkningen omtrent ligeså tilfredsstillende måde vil kunne opfyldes ved at oprette særlige udsalg til udlevering ikke blot af håndkøbsvarer, men også af lægemidler, der kun må udleveres efter recept eller skriftlig rekvisition, har man efter henstilling fra sundhedsstyrelsen foreslået, at der tilvejebringes hjemmel hertil.

Til § 43.

Det foreslås i overensstemmelse med apotekerkommissionens indstilling, at udfærdigelsen af de herhenhørende regler overlades til sundhedsmyndighederne.

Til § 44.

Bestemmelserne til apotekerlovens § 23, dog at man ikke har fundet det påkrævet at medtage en til apotekerlovens § 23, stk. 2, svarende regel om dispenseringsret for læger, idet der ikke mere findes læger, der dispenserer lægemidler. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 34.

Til § 45.

Bestemmelserne svarer til apotekerlovens § 27, dog at man har foreslået reglen affattet således, at dyrlæger kun efter ansøgning kan få tillagt ret til at dispensere lægemidler. De i forhold til kommissionsudkastet foretagne redaktionelle ændringer er indføjjet efter henstilling fra landbrugsministeriet.

Til kapitel VIII: Afgift af og tilskud til apoteker.

Med hensyn til baggrunden for reglerne i lovforslaget om afgift af og tilskud til apoteker henvises til det indledende afsnit i bemærkningerne.

Til § 50.

Reglen i stk. 2 er ny og tilsigter — i overensstemmelse med det af apotekerkommissionens flertal fremsatte forslag — at opheve afviklingskassen for salgbare apoteksprivilegier og fremskynde det tidspunkt, på hvilket de tidligere salgbare apoteker overgår til at svare apoteksafgift efter de for de personelle apoteker gældende regler.

Til § 51.

Bestemmelsen er som omhandlet i det indledende afsnit i bemærkningerne affattet på grundlag af de hidtil gældende bestemmelser om tilskud til apoteker. Med hensyn til kredsen af de apoteker, der er omfattet af bestemmelsen, har man dog benyttet en afgrænsning svarende til reglen i § 43, stk. 1, i apotekerloven af 1932, da den i den midlertidige lov nr. 193 af 12. april 1949 anvendte afgrænsning — apoteker, der i kalenderåret 1947 havde en omsætning under 150 000 kr. — ikke egner sig for en permanent lovgivning. Det bemærkes herved, at forslaget's stk. 3 giver hjemmel til i undtagelsestilfælde også at give tilskud til andre apoteker end dem, der er beliggende i landkommuner.

Til kapitel IX: Pensioner og understøttelser.

Bestemmelserne i dette kapitel er udformet i overensstemmelse med det af apotekerkommissionen fremsatte forslag, hvorom henvises til den betænkning, der er omdelt til rigsdagens medlemmer. Kommissionens forslag er tiltrådt af finansministeriet.

Til §§ 54 og 57.

De i forhold til apotekerkommissionens forslag foretagne ændringer tilsigter at åbne adgang for alle farmaceutiske kandidater, der er beskæftiget ved Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening, til at opnå pension på lige fod med de farmaceuter, der er ansat på apotek, sygehusapotek, i sundhedsstyrelsen, ved Danmarks farmaceutiske Højskole eller Universitetets farmakologiske Institut. De foreslåede ændringer vil kun få betydning for en enkelt kandidat.

Til § 61.

Det i den nugældende apotekerlovs § 46, stk. 3, omhandlede beløb på 900 kr. blev fastsat i 1932 og har ikke siden været regu-